

[Gillstrup]

fra dette selskab det 200.000 kr.'s underskud, som skulle berettige til et skattefradrag, fordi det vitterlig er et underskud, og det er det, der altså er så frygtelig forargeligt.

Men fordi det passer hr. statsministeren bare at rende i hælene på nogle tilfældige skorter hos en tv-journalist, skal man ofre enhver retssikkerhed og retfærdighed inden for skattesystemet, og så kalder man det med dette flotte, lette ord »misbrug«.

For så yderligere at forplumre det er hans mudderkollega, hr. Stavad, tilbøjelig til at blande noget ind i denne sag, der slet ikke vedrører den, nemlig Skatterådsudvalgets udtalelser af 9. februar 1987, og den måde, som poppressen omtaler: at man kan trække et underskud fra to steder to gange.

Jeg ved ikke, om det var Se og Hør eller Rapport, eller hvad det var for et blad, der skrev det om Flexplan, som hr. Stavad har fundet sine meddelelser fra.

All right, i insolvensrettens forhold til skatteretten ligger der meget store problemer, som det, der så smukt hedder Skattelovrådets udtalelse af 9. februar 1987, løfter nogle flige af på 280 sider, eller hvor lang denne udtalelse er. Den er hvert fald tyk, for jeg slæbte den frem og tilbage på sommerferie, så jeg ved det. Derfor er det altså sådan, at der er virkelig reelle problemer, som skal løses reelt, men som disse lovforslag, uanset hvor meget man garnerer dem med, overhovedet ikke løser – hverken Socialdemokratiets forslag, som hr. Jens Thoft foregav skulle løse dette problem, eller skatteministerens.

Man kunne akkurat lige så godt sige, at alle de mennesker her i landet, der hedder Thoft, skal betale 70 pct. mere i skat, end de har gjort hidtil, fordi man har nogle problemer med underskudsselskaber, insolvensselskaber og lignende ting. Det ville være en lige så god løsning på, at skattevæsenet på den måde kunne undgå at betale et tab to gange.

Det er ikke således, at der er nogen som helst rimelighed i at blande Flexplan-problemet, som i fordrejet eller ægte form er blevet serveret for offentligheden, ind i den debat, vi fører her.

Men der går i hvert tilfælde en weekend, før vi skal behandle dette her i Skatte- og Afgiftsudvalget, og som god læsning i den kommende weekend kan jeg anbefale Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 35 og L 36, for de to forslag lø-

ser på en enkel, retfærdig og ukompliceret måde problemerne, således at der kommer klarhed og ligelighed for alle uden retssikkerhedsproblemer med hensyn til skat. De stakkels sociale tabere, vi her taler om, er jo meget værre stillede end f.eks. arbejdsløse eller kvindelige forsørgere. Her er tale om mennesker, der virkelig har gjort en indsats, har slidt og puklet 120 timer om ugen og kæmpet for en idé, for et forslag, de havde, men som er gået ned, hvorefter hr. Stavad og skatteministeren kommer og giver dem et spark i enden, fordi en TV-avis siger, at dette her er misbrug. Det, som de tidligere ordførere her har sagt, er oprørende, først og fremmest af sociale grunde. Læs lovforslag nr. L 35 og L 36, så får I givet kejsrens er, og de sociale tabere, hvad de sociale taberes er.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører i denne sag, hr. Glønborg, ikke er til stede, skal jeg fremføre hans indlæg her.

Socialdemokratiets forslag om handel med underskudsselskaber går ud på, at et aktieselskabs ret til at fremføre underskud bortfalder, såfremt selskabets hidtidige virksomhed er ophørt eller afhændet og selskabets ejerforhold efterfølgende ændres, så nye aktionærer eller anpartshavere får bestemmende indflydelse i selskabet.

Formålet med lovforslaget er at forhindre, at en aktionærkreds overtager et tomt underskudsselskab for at udnytte underskuddet til at gøre afkast af finansielle aktiver skattefrit, indtil underskuddet er brugt op. Det anføres tillige i bemærkningerne til lovforslaget, at den fleksibilitet og bevægelsesfrihed, som er nødvendig for, at et underskudsgivende selskabs aktiviteter kan omlægges eller udvides i forbindelse med et ejerskifte, skal bibeholdes. Ejer kredsen skal i disse tilfælde fortsat kunne udskiftes, uden at selskabet mister retten til at fremføre underskuddet.

Jeg er enig i den målsætning, der ligger bag Socialdemokratiets forslag. Jeg mener derimod ikke, at udformningen af selve lovforslaget opfylder målsætningen. Dels bortfalder retten til at fremføre underskuddet, uanset hvilke indtægter selskabet oppebærer, dels vil det være nemt at indrette sig således, at underskudsselskabet ikke bliver omfattet af forslaget. F.eks.